

Recenzja
w przewodzie doktorskim Pani mgr Doroty Maciaszczyk
w dziedzinie sztuk muzycznych,
w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka

Podstawowe dane recenzenta

Dr hab. Krzysztof Sowiński

Dziedzina – sztuki muzyczne

Dyscyplina – instrumentalistyka

Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu

Wydział Instrumentów Smyczkowych, Harfy, Gitary i Lutnictwa

Poznań, dnia 05 lipca 2019 r.

Zlecniodawca opinii

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, Wydział Instrumentalny, pismo z dnia 13.05.2019 roku. Zlecenie zostało podjęte w związku z uchwałą Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 11.09.2017 r. na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 roku nr 65, poz. 595, Dz. U. z 2005 roku nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2011 roku nr 84 poz. 455, Dz. U. z 2016 roku poz. 882 z późn. zm.) o wszczęciu na wniosek Pani mgr Doroty Maciaszczyk przewodu doktorskiego z dnia 08.09.2017 roku w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Do nadesłanego mi przez prof. dr hab. Elżbietę Rosińską – Dziekana ww. Wydziału pisma z dnia 13.05.2019 roku, informującego o powierzeniu mi funkcji recenzenta w ww. postępowaniu, została dołączona dokumentacja zgodnie z § 1 ust.1 pkt.1-5 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 roku.

Podstawowe dane o Doktorantce

Pani mgr Dorota Maciaszczyk jest absolwentką Szkoły Muzycznej I stopnia w Goleniowie w klasie mgra Jerzego Kolasy oraz Liceum Muzycznego im. Mieczysława Karłowicza w Poznaniu w klasie mgra Marka Paluszkiewicza. Studia magisterskie ukończyła z wyróżnieniem w 2009 roku na Wydziale Instrumentalnym w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu (Filia w Szczecinie) w klasie fortepianu prof. Bogusława Rottermunda (w latach 2001-2003 była studentką Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie prof. Grzegorza Kurzyńskiego). Od 2008 roku pracowała na stanowisku instruktora w filii poznańskiej Akademii w Szczecinie. Od roku 2010 jest zatrudniona w Akademii Sztuki w Szczecinie początkowo na

stanowisku wykładowcy, a następnie (od 2015) starszego wykładowcy pełniąc obowiązki pianisty-kameralisty w klasach klarnetu, trąbki i akordeonu. Jest też nauczycielem w Szkole Muzycznej I stopnia w Goleniowie (od 2005). W roku 2015 nadano jej stopień nauczyciela mianowanego.

Pani mgr Dorota Maciaszczyk uzyskała następujące nagrody i wyróżnienia na konkursach muzycznych:

- III nagroda dla duetu fortepianowego Dorota Maciaszczyk/Anna Sierżan w kategorii *da camera* na Konkursie Solistów i Kameralistów *Solo e da camera* w Akademii Muzycznej w Poznaniu (filia w Szczecinie) – 2007

- I nagroda w Konkursie *Miniatura* (z klarnecistą A. Zmacińskim) w Akademii Muzycznej w Poznaniu (filia w Szczecinie) – 2008

Ocena dorobku artystycznego, naukowego i dydaktycznego

Przedstawiona przez Doktorantkę działalność artystyczna obejmuje okres od roku 2002 do otwarcia przewodu doktorskiego (wrzesień 2017). Jednak przeważającą jej część stanowi dorobek uzyskany w latach 2009-2017. Łącznie w wykazie koncertów znajduje się 58 pozycji. Działalność tę generują głównie koncerty kameralne, a wśród muzycznych partnerów dominują klarneciści. Wymienić należy ponadto skrzypków, saksofonistów, fagocistów, flecistów i wiolonczelistów. Nie sposób pominąć występów w duecie fortepianowym z pianistką Anną Kaczmarek, z którą wykonywała *Sonatę na dwa fortepiany*, *Sonatę na cztery ręce* F. Poulenca, *Rondo C-dur op. 73*, *Wariacje D-dur na cztery ręce* Fr. Chopina, a także *Sonatę D-dur KV 448* W. A. Mozarta. Jak wynika z dokumentacji Pani Maciaszczyk rozpoczęła pracę zawodową w macierzystej uczelni będąc jeszcze studentką, co świadczy niewątpliwie o posiadanych przez nią już wtedy odpowiednich kwalifikacjach instrumentalnych i predyspozycjach do pełnienia w przyszłości wymagającej i odpowiedzialnej roli pianisty-kameralisty. Uzyskiwane wówczas doświadczenia we współpracy z instrumentami dętymi miały zapewne wpływ na określenie jej dalszej artystycznej drogi. Istotną formą budowania owego doświadczenia opartego na rozległym repertuarze było wielokrotne uczestnictwo z uczniami i studentami w konkursach i festiwalach fletowych i klarnetowych w Piotrkowie Trybunalskim (2009, 2013), we Włoszakowicach (2009, 2012, 2015), Szczecinie (2010, 2012, 2013, 2014, 2015) i Goleniowie (2015). Poziom wykonawczo-artystyczny Pani Doroty Maciaszczyk jako kameralistki został na powyższych konkursach sześciokrotnie doceniony przez jurorów i zaowocował przyznaniem dyplomu za twórczy wkład w prezentację uczestników.

Jak wynika z wykazu koncertów pianistka aktywnie wspiera działalność swojej macierzystej uczelni (Akademia Muzyczna w Poznaniu, filia w Szczecinie, później Akademia Sztuki w Szczecinie) angażując się w takie projekty jak *Scena Młodych Muzyków*, *Noc Muzeów*, *Klarnet Superstar*, *Koncert Muzyki Polskiej*, *Koncerty Studentów i Pedagogów*, *Dni Otwarte Funduszy Europejskich*, a także liczne koncerty katedry. Wielokrotnie uczestniczyła w koncertach odbywających się w Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie oraz w Klubie 13 Muz w Szczecinie (m.in. z cyklu *Promocja Młodych Muzyków*, *Chopin pod Żaglami* czy *Harmonie* – projekt organizowany przez Stowarzyszenie Polskich Artystów Muzyków). Interesariuszami w działalności artystycznej są również szkoły muzyczne w Świnoujściu, Pyrzycach, Kaliszu, Goleniowie, Nowogardzie, Szczecinie, Stargardzie Szczecińskim, Głogowie, Pucku, Myśliborzu, a także ośrodki kultury w Maszewie, Goleniowie, Ratusz w Pucku oraz Dworek Sierakowskich w Sopocie. Pianistka regularnie uświetnia swoimi występami warsztaty, akademie i konkursy dla instrumentalistów dętych, takich jak:

Warsztaty Młodego Klarncisty (Nowogard), Warsztaty Klarnetowe (Głogów), Wewnątrzszkolne Warsztaty Młodego Klarncisty (Goleniów), Regionalny Konkurs Fletowo-Klarnetowy (Goleniów), Warsztaty Fletowo-Klarnetowe (Szczecin), Marcowy Konkurs Klarnetowy dla Dzieci i Młodzieży (Szczecin), Majowy Konkurs Klarnetowy (Szczecin), Warsztaty klarnetowe z prof. Zdzisławem Nowakiem (Świnoujście), Puckie Interpretacje Muzyki, Letnia Akademia Instrumentów Dętych (Myślibórz) oraz Regionalne Warsztaty pod patronatem CEA *Witold Lutosławski – człowiek i kompozytor* (Stargard Szczeciński). Na szczególne podkreślenie zasługuje zaangażowanie Doktorantki w koncerty społeczne czy popularyzujące sztukę, takie jak koncert z okazji Dnia Dziecka w Szczecinie, czy koncerty w Goleniowskim Domu Kultury – *Wieczór z klasyką - Karnawał melomana*, Koncert uświetniający *Galę Wolontariatu*, *Wieczór z klasyką - Barwy wiosny*. Pani Maciaszczyk współpracowała z takimi muzykami jak: Anna Malesza, Agnieszka Pstrokońska-Nawratil, Bogusław Jakubowski, Jan Jakub Bokun, Krzysztof Fiedukiewicz, Guntis Kuzma (Łotwa), Agata Igras, Włodzimierz Spodymek.

W dokumentacji zabrakło mi spisu repertuaru, który jeszcze bardziej unaoczniłby skalę dokonań Doktorantki. Jak jednak wynika z programów koncertów pianistka bardzo konsekwentnie wytyczyła sobie zakres specjalistycznego repertuaru. Ten, jakim w chwili obecnej dysponuje, w mojej ocenie jest godny uznania, zarówno pod względem jego objętości, jak i różnorodności stylistycznej. Obejmuje on dzieła od XVIII do XXI wieku, wymagające od pianisty wysokich kwalifikacji instrumentalnych oraz intuicji estetycznej.

Pani Dorota Maciaszczyk w okresie swojego dotychczasowego zatrudnienia wykonała 20 recitali dyplomowych, w tym 19 na studiach II stopnia i 1 licencjacki. Taka forma koncertu jest znaczącym przejawem zarówno artystycznej, jak i dydaktycznej pracy ze studentami. Zajęcia z pianistą dla studenta instrumentalisty są niesłychanie ważne. Omawianie kluczowych problemów partnerstwa kameralnego z całą pewnością ma pośredni wpływ na ostateczny kształt utworu.

Doktorantka wykazuje dużą kreatywność w zakresie podnoszenia swoich kwalifikacji uczestnicząc łącznie w 20 kursach mistrzowskich, warsztatach i szkoleniach (zarówno w charakterze uczestnika, jak i słuchacza) prowadzonych przez uznanych artystów i metodyków. Tematyka tych projektów wskazuje na szerokie zainteresowania Doktorantki – od problemów techniki i interpretacji fortepianowej, partnerstwa kameralnego, technik kompozytorskich, improwizacji, po zagadnienia metodyczne w szkolnictwie artystycznym. Pani Maciaszczyk uczestniczyła ponadto w Muzycznych Warsztatach Tyflodydaktycznych.

W obszarze dorobku naukowego Pani Maciaszczyk wykazuje współautorstwo w pracy zbiorowej *Zeszyty Naukowe nr 622 Studia Musicologica Stetinensis 2* wydanej przez Uniwersytet Szczeciński pod redakcją naukową Krzysztofa Rottermunda (2010). Zamieszczony artykuł nosi tytuł: *Interpretacje dzieła muzycznego jako wyraz indywidualności artysty na przykładzie analizy wybranych nagrań IV Sonaty fortepianowej op. 30 Aleksandra Skriabina*. Jak widać Doktorantka oprócz spełniania swojej artystycznej roli na estradzie ma potrzebę sięgania po naukową formułę do wyrażania treści muzycznych. Należy również wymienić współudział w nagraniu wraz z chórem dziecięcym *Cantabile* płyty, na której wykonuje *Kyrie, Gloria i Halleluja z Mszy g-moll J. Szopińskiego*. Projekt powstał w ramach programu Europejskiego Funduszu Społecznego.

Pani mgr Dorota Maciaszczyk jest bardzo zaangażowana w pracę pedagogiczną z dziećmi i młodzieżą i odnosi na tym polu liczne sukcesy. Od momentu zatrudnienia (2015) w Szkole Muzycznej I stopnia w Goleniowie jej uczniowie uzyskiwali czołowe nagrody, wyróżnienia i dyplomy w czternastu konkursach i przesłuchaniach krajowych (Gdańsk, Gryfice, Szczecin, Konin, Słupsk, Stargard Szczeciński, Kołobrzeg, Choszczno, Koszalin) oraz na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Gurjewsku (Rosja). Osiągnięcia te wskazują na duży potencjał Doktorantki, jej pedagogiczną intuicję, tak ważną

w początkowym etapie kształcenia instrumentalnego; walory te z całą pewnością mogą być zapowiedzią równie efektywnej pracy w przyszłości. Za uzyskiwane wyniki w działalności pedagogicznej była wielokrotnie honorowana dyplomami oraz podziękowaniami m.in. przez Starostę Powiatu Goleniowskiego. Na szczególne podkreślenie zasługuje uzyskanie przez Panią Maciaszczyk kwalifikacji do pracy z uczniami niewidomymi (kursy i opanowanie techniki Breille'a). Uczniowie ci również odnoszą sukcesy konkursowe i angażowane są w projekty łączące formułę koncertu z warsztatami tyflodydaktycznymi dla nauczycieli.

Powyższa, krótka prezentacja sylwetki artystycznej Doktorantki potwierdza jej obecność w życiu muzycznym w kraju, a zwłaszcza na terenach macierzystych. Dotychczasowy dorobek Pani Maciaszczyk świadczy o wszechstronności działań artystycznych, w tym podejmowaniu się ambitnych dzieł literatury kameralnej. Uznanie jej poziomu artystycznego oraz osiągnięć pedagogicznych wyrażają liczne dyplomy i podziękowania.

Dorobek artystyczny Pani mgr Doroty Maciaszczyk oceniam pozytywnie.

Ocena dzieła artystycznego oraz części opisowej

Mgr Dorota Maciaszczyk zgodnie z wymogami ustawy z dnia 14 marca 2003 roku, art. 13 ust. 1 jako oryginalne dokonanie artystyczne przedstawiła płytę CD: **Robert Muczynski in memoriam** zrealizowaną w studio nagrań CPK Akademii Sztuki w Szczecinie we wrześniu i październiku 2017 roku. Realizatorem nagrania był Witold Mickiewicz. Współwykonawcami są: flecistka Agata Igras, wiolonczelistka Klara Świdrów, klawecista Bogusław Jakubowski oraz saksofonista Włodzimierz Spodymek. Na płycie w chronologicznej kolejności znajdują się:

Robert Muczynski – *Sonata na flet i fortepian op. 14*

- I. Allegro deciso
- II. Vivace
- III. Andante
- IV. Allegro con moto

Robert Muczynski – *Fantasy Trio na klarnet, wiolonczelę i fortepian op. 26*

- I. Allegro energico
- II. Andante con espressione
- III. Allegro deciso
- IV. Introduction and Finale. Andante molto e sostenuto. Allegro

Robert Muczynski – *Sonata na saksofon altowy i fortepian op. 29*

- I. Andante maestoso
- II. Allegro energico

Robert Muczynski – *Time pieces na klarnet i fortepian op. 43*

- I. Allegro risoluto
- II. Andante espressivo
- III. Allegro moderato
- IV. Introduction: Andante molto. Allegro energico

Poziom zarejestrowanych na płycie utworów R. Muczynskiego oceniam jako wysoce profesjonalny. Dotyczy to zarówno warstwy wykonawczej, jak również technicznej nagrania. Bardzo dobry w ocenie ogólnej nagrania jest balans dźwięku fortepianu i instrumentów towarzyszących. Dobrze odbieram też poziom pogłosu, który w moim odczuciu nie powinien

być zbyt duży; oczywiście ocena tego parametru pozostaje kwestią indywidualnych upodobań, niemniej osobiście opowiadam się za ograniczonym pogłosem – takim, który daje wrażenie dźwięku *skoncentrowanego* (akustycznie) i *osobistego, zintegrowanego* z wykonawcą (psychologicznie). Słuchając nagrania towarzyszyło mi niekiedy wrażenie pewnego niedosytu przestrzeni dźwiękowej fortepianu, jaką daje koncertowy instrument. Uważam jednak, że ostateczny kształt brzmienia fortepianu jest absolutnie spójny z obsadą partnerujących instrumentów, ich artykulacją, a także estetyką samych utworów.

Pani mgr Dorota Maciaszczyk proponuje odbiorcy cztery dzieła amerykańskiego kompozytora polskiego pochodzenia Roberta Muczynskiego, twórcy nieznanego w Polsce, zaznaczającego dopiero od niedawna swoją obecność w Europie. Wybrane do nagrania utwory stawiają przed wykonawcami wysokie wymagania stylistyczne i wyrazowe; dla pianistki są niewątpliwie sprawdzianem nie tylko umiejętności instrumentalnych, ale przede wszystkim szeroko rozumianych predyspozycji kameralnych. Nagrany materiał obejmuje utwory kameralne – duety i trio w zmiennej obsadzie – dętej oraz z udziałem wiolonczeli. Utwory te wpisują się w treść opisu dzieła artystycznego i są żywym odbiciem szczegółowych analiz i wynikających z nich wniosków końcowych dotyczących klasyfikacji stylu i języka muzycznego Muczynskiego. Doktorantka tak uzasadnia zainteresowanie twórczością kompozytora: *Moje pierwsze zetknięcie z twórczością Roberta Muczynskiego utrwaliło we mnie przekonanie, że ta właśnie emocjonalność, styl i język muzyczny są mi bardzo bliskie. Dość szybko okazało się, że muzyka ta fascynuje nie tylko mnie, lecz porusza również moje muzyczne otoczenie.* Niewątpliwie do określenia takiego właśnie obszaru badań skłoniły Panią Maciaszczyk wieloletnie doświadczenia zdobywane w Katedrze Instrumentów Dętych Akademii Sztuki w Szczecinie, które potwierdza dołączona dokumentacja dorobku artystycznego. Mamy więc do czynienia z wyborem świadomym, dojrzałym. Należy w tym miejscu podkreślić, że literatura kameralna w udziale instrumentów dętych stawia przed pianistą szczególnie trudne zadanie wynikające ze współpracy na poziomie *jednolitego oddechu*. Uważam, że Doktorantka wraz z partnerującymi muzykami bez cienia wątpliwości tworzą kameralną jedność. Przede wszystkim jednak realizują idee zawarte w muzyce Muczynskiego, kreując w poszczególnych utworach, pobudzające wyobraźnię słuchacza *muzyczne obrazy*.

Płytę otwiera czteroczęściowa *Sonata na flet i fortepian op. 14*, która jest potwierdzeniem efektownych pomysłów kompozytorskich Muczynskiego, a jej popularność przeszła najśmielsze oczekiwania samego kompozytora. Utwór bardzo żywiołowy, o dużej zmienności metro-rytmicznej, stawiający przed wykonawcami wymagające zadanie. Pianistka znakomicie podąża za narracją fletu, będąc dla niego równorzędnym partnerem. W pierwszej części nie zawsze wystarczająco wyraziste są dla mnie akcenty, które stanowią ważny element wyrażenia charakteru i emocji np. w takcie 15, 16 (niestety nuty nie są opisane taktami); w miejscu tym czuć ponadto nieznaczne zachwianie pulsu (podobnie takty 21, 22). Część druga wykonana niezwykle precyzyjnie, z dużą czułością w zakresie dynamiki dostosowanej do właściwości instrumentalnych fletu, a także realizowanej artykulacji. W ostatnim takcie brakuje mi akordu E-dur, będącego zwieńczeniem brawurowego pasażu w partii fortepianu. Po ekspresyjnie wykonanym wstępie fletu w części trzeciej w *solo* fortepianu oczekiwałam jeszcze większego legata i bardziej wyrazistego planu dynamicznego poszczególnych głosów. Podobnie wejście fortepianu w numerze 33 traktowałabym bardziej w kategoriach harmonicznym, niż melodycznym dla lepszego uzyskania *stopliwości* następujących po sobie dźwięków, będących drugim planem dla tematu fletu. Część czwarta od początku grana w dobrym charakterze. W numerze 40 akordy w lewej ręce, w moim odbiorze, brzmią za mało monolitycznie pod względem składu dźwięków i ich proporcji, co trochę rozprasza uwagę słuchacza, zamiast jeszcze bardziej uwydatnić niezmienną ruch. Osobiście pokusiłbym się o znalezienie takich miejsc

w utworze, gdzie można by użyć więcej dynamiki *forte*, niż to wynika ze zrozumiałego skądinąd założenia proporcji. Jednym z nich jest takt 12 i 13 w numerze 42 – *subito* nie robi wrażenia.

Fantasy Trio na klarnet, wiolonczelę i fortepian op. 26 to utwór, od którego Doktorantka rozpoczęła swoją przygodę z twórczością R. Muczynskiego. Od pierwszych taktów kompozytor sygnalizuje witalny charakter, powierzając w równej mierze wszystkim trzem instrumentom rolę wzajemnego dialogu. Wbrew odcinaniu się kompozytora od jakichkolwiek znamion eklektyzmu nie sposób oprzeć się wrażeniu podobieństwa pewnych struktur brzmieniowych do D. Szostakowicza i jego II Koncertu fortepianowego op. 102. Wykonanie pianistki nie budzi zastrzeżeń. Myślę, że odważniejsze *forte* w taktach 12-18 nie zaszkodziłoby ogólnym proporcjom (fortepian jest sam), a dodałoby lepszego kontrastu i blasku. Ciekawym efektem brzmieniowym jest materiał w taktach 26-33, gdzie dźwięki tematyczne fortepianu na tle wiolonczeli (w dalszej fazie także klarnetu) i nakładającej się figuracji lewej ręki brzmią jakby nieco *wibrowały* – przypomina to trochę efekt pobudzonego w drgania naczynia szklanego napelnionego wodą. Zamykające tę część, mroczne *Adagio* doskonale wpisuje się w zamysł kompozytora. Trwająca niespełna dwie minuty część trzecia wykonana w dobrym, tanecznym charakterze. Myślę jednak, że kompozytor miał na myśli nieco ostrzejsze, bardziej wyraziste *sf* w taktach 39 i 41 – podobnie w taktach 74 i 76. Nastrój *Introdukcji* IV części trafnie wyraża Doktorantka w opisie dzieła: *Introdukcja czwartej, ostatniej (...) części 'Fantasy Trio' nadaje wrażenia wielkiej przestrzeni, na tle której wybrzmiewają we wzruszającym 'espressivo', łącząc we wspólnej narracji wszystkie trzy instrumenty*. Powyższe słowa odzwierciedlają to, co słyszymy na nagraniu. Następujące po wstępie *Allegro* wykonane jest niezwykle żywiołowo i z blaskiem.

Sonata na saksofon altowy i fortepian op. 29 powstała w ciekawych okolicznościach, o czym Doktorantka wspomina w części opisowej. Dzięki temu lepiej rozumiemy pierwotną wizję kompozytora dla I części dzieła, która początkowo miała nazywać się *Pustynne Szkice* lub *Serenada*. Nastrój kreowany przez wykonawców w pełni podąża za tą koncepcją. Pianistka gra z dużym wyczuciem dźwięku i uzyskuje ciekawe barwy np. w akordach. Brakuje mi natomiast legata w taktach 31-33 – szesnastki w prawej ręce brzmią zbyt *realnie*. Druga część Sonaty wykonana jest z dużą swobodą techniczną, lekkością i pogodą charakteru. W tej naturalnej, nienachalnej interpretacji, podążającej za napotykanymi elementami jazzu nie brakuje właściwego rozkładu napięć – z brawurowym zakończeniem włącznie.

Time pieces na klarnet i fortepian op. 43 dopełnia materiał dzieła doktorskiego. Utwór ten utwierdza słuchacza w przekonaniu, że twórczość R. Muczynskiego jest interesująca i w pewnym sensie atrakcyjna w odbiorze, a z punktu widzenia kameralistyki na pewno wartościowa. Należy pogratulować Doktorantce partnerującego muzyka – znakomitego szczecińskiego klarnecisty, który w swojej grze (m.in. w kadencjach) osiąga wyżyny finezji, ekspresji, barwy, czasu; pianistce nie pozostaje nic innego jak odpowiedzieć tym samym. Tak też się dzieje – poza swobodą techniczną słychać kameralny dialog. Należy również docenić operowanie właściwymi proporcjami między głosem tematycznym a kontrapunktem, a także elastyczność w kształtowaniu nastrojów w poszczególnych częściach.

Oczywiście powyższe uwagi są wynikiem mojej subiektywnej oceny koncepcji zarejestrowanych na płycie, tak różnych w założeniu utworów. Bez wątpienia nagranie jest pokazem znakomitego partnerstwa kameralnego i spójnej interpretacji wszystkich wykonawców. Bardzo dobre operowanie dynamiką, barwą dźwięku, czasem, tak ważnym dla muzyki, zgodna artykulacja – to cechy poświadczające znakomite predyspozycje instrumentalne i kameralne muzyków. Należy podkreślić wysoki poziom precyzji kameralnej w niełatwych często strukturach metro-rytmicznych dający słuchaczowi wrażenie absolutnej jedności z pozostałymi wykonawcami. Wykonanie Pani mgr D. Maciaszczyk jest

potwierdzeniem jej umiejętności pianistycznych w zakresie nie tylko środków warsztatowych, technicznych, ale, co ważniejsze, z punktu widzenia wartości artystycznej, estetycznej i emocjonalnej. Bezsporną w tym zasługę mają partnerujący muzycy, których gra jest dojrzała, inspirująca, swobodna technicznie, plastyczna w kształtowaniu frazy, a także różnorodna w emisji dźwięku. Jestem przekonany, że płyta **Robert Muczynski in memoriam** będzie pionierskim wkładem fonograficznym na polskim rynku. Z całą pewnością wpisuje się ona w ideę przybliżenia twórczości tego nieznanego w Polsce, choć coraz chętniej odkrywanego polsko-amerykańskiego kompozytora.

Część opisowa pracy doktorskiej nosi tytuł **Robert Muczynski – realizacja jego języka muzycznego w wybranych utworach kameralnych** składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów, zakończenia i bibliografii. Praca zawiera się na 116 stronach. W tym mieści się wykaz publikacji, prac naukowych, stron internetowych, spis przykładów nutowych oraz streszczenie w języku polskim i angielskim. Pianistka tak określa założenia badawcze: *Celem jej (rozprawy doktorskiej) jest określenie, jakimi środkami wyrazu kompozytor urzeka swoje muzyczne otoczenie oraz wyodrębnienie poszczególnych cech składających się na język muzyczny tego amerykańskiego twórcy. Dysertacja jest także spojrzeniem na twórczość kompozytora z perspektywy pianistki-kameralistki, zafascynowanej współpracą z instrumentami dętymi.*

Doktorantka z pełną otwartością pisze o dość skromnych polskojęzycznych zasobach źródeł o R. Muczynskim. Jak dotąd pojawiła jedna rozprawa doktorska dotycząca literatury klarnetowej kompozytora. Nieco więcej możliwości dają materiały obcojęzyczne, w dużej mierze oparte na korespondencji z kompozytorem – są zatem bardzo miarodajne. Kluczową w tej bibliografii jest książka Valery Cisler z 1993 roku, autoryzowana przez samego Muczynskiego. W tym miejscu należy podkreślić, że Doktorantka wykazuje dużą wnikliwość badawczą nie tylko w zakresie wiedzy o Muczynskim jako człowieku i kompozytorze, ale również analizując nagrania z jego udziałem dla jeszcze lepszego zrozumienia intencji twórcy. Co do części opisowej dzieła doktorskiego należy stwierdzić, że Pani mgr D. Maciaszczyk w sposób zadowalający realizuje tezy postawione w temacie pracy pisemnej, która z założenia jest ściśle związana z prezentowanym dziełem artystycznym. Zgodnie z ustawą, to właśnie dzieło artystyczne jest dominantą pracy doktorskiej w przypadku, gdy nie ma ona formy pisemnej. Taka sytuacja dotyczy reprezentowanej dyscypliny – instrumentalistyki. Doktorantka, po wstępie i zaprezentowaniu sylwetki kompozytora, w drodze opisu dzieła dokonuje bardzo szczegółowej analizy formalnej, muzycznej, a także wykonawczej nagranych utworów. Opis ten, z natury rzeczy dość żmudny, niesie ze sobą ryzyko pewnej jednostajności wypowiedzi i językowych powtórzeń. Sama analiza poszczególnych utworów, bogato ilustrowana przykładami, a także inspirująca wyobraźnię czytelnika, jest prawidłowa. Część opisowa sporządzona jest w sposób świadczący o dużym zaangażowaniu Autorki w pracę badawczą. Starannie opracowane zostały przypisy, które mają swoje odzwierciedlenie w bibliografii. Tekst napisany jest swobodnym językiem, choć nie wolnym od niezgrabności stylistycznych, usterek interpunkcyjnych, a także sformułowań potocznych. Dostrzegłem też kilka niedokładności np. dotyczących błędnie opisanego przykładu (nr 39) czy błędnie nazwanego (drugim zamiast pierwszym) tematu (str. 18, u dołu). Co najważniejsze jednak Doktorantka uzasadniła tezę postawioną w tytule pracy definiując w drodze przeprowadzonej analizy i we wnioskach końcowych język kompozytorski R. Muczynskiego na przykładzie wykonanych utworów kameralnych.

Konkluzja

Na podstawie przeprowadzonej analizy dorobku artystycznego, naukowego dydaktycznego, a nadto oceny dzieła artystycznego w postaci płyty CD **Robert Muczynski in memoriam** oraz jego opisu pt. *Robert Muczynski – realizacja jego języka muzycznego w wybranych utworach kameralnych* stwierdzam, że Pani mgr Dorota Maciaszczyk rozwiązała zagadnienie artystyczne bez zastrzeżeń, a Jej dotychczasowy dorobek stanowi wartościowy wkład w rozwój dyscypliny – instrumentalistyka. Jej świadoma, ukierunkowana działalność artystyczna, efektywna praca pedagogiczna oraz inicjatywa społeczna stanowią część polskiej kultury muzycznej, a także przedstawiają w osobie Doktorantki wrażliwego, wartościowego człowieka. Walory te są zapowiedzią dalszych interesujących projektów artystycznych, a także odzwierciedlają potencjał naukowy i dydaktyczny, który z pewnością będzie wykorzystany w Jej dalszej pracy badawczej, artystycznej i pedagogicznej jako w pełni przygotowanego pracownika akademickiego. Kandydatka spełnia tym samym wymagania art. 13 ustawy z dnia 14.03.2003 roku i uzasadnia nadanie stopnia doktora sztuk muzycznych.

Pracę doktorską Pani mgr Doroty Maciaszczyk przyjmuję.